

Rosa 'Albertine'

róża 'Albertine'

Grupa Climber

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYNSKI Szkołka Roślin

Od blisko wieku jedna z najbardziej popularnych i lubianych klasycznych róż pnących pochodzących od róży Wichury (*Rosa wichurana*), z grupy climber. Pąki kwiatowe, ciemnoróżowokoralowe z łososiowym odcieniem. Kwiaty duże, o średnicy ok. 8 cm, o szalkowatym kształcie i luźno ułożonych licznych, delikatnych i nierównych płatkach, co daje efekt nieregularnej budowy. Barwa kwiatów jest – zasadniczo mocnoróżowe z łososiowym/miedzianym odcieniem, blaknące wraz z przekwitaniem, a w czasie upałów do prawie porcelanoworóżowe. Pachną bardzo intensywnie, odurzająco słodko, wyczuwalnie z odległości kilku metrów. W kwiatostanach znajduje się 3-7 kwiatów. Bardzo obfite kwitnienie rozpoczyna się zwykle pod koniec czerwca i trwa ok. 3 tygodni. Owoce nie zawiązują się, a kwitnienie się nie powtarza. Krótkie pędy z kwiatami rosną wyłącznie na gałązkach ubiegłorocznych i starszych. Kwiaty ładnie prezentują się na tle ciemnozielonego, matowego ulistnienia. Pędy i unerwienie liści mają purpurowe akcenty barwne. Liście utrzymują się do silniejszych mrozów, często marzną na roślinie. Pędy bardzo długie, młode dość cienkie i wiotkie, z odcieniem purpurowym, starsze – grubsze, silniejsze o szarobrunatnej korze. Odmiana roślinie bardzo intensywnie, jest żywotna. W łagodnym klimacie dorasta przy podporze do 4 m, a bez podpory do 2 m wysokości i 4 m szerokości. Krzewy tej odmiany rosną zdrowo, ale w miejscach mało przewiewnych, w wilgotne i chłodne lata, mogą być porażane przez mączniaka prawdziwego, podobnie jak liczne inne róże z tej grupy. Krzewy należy dobrze okrywać na zimę, wysoko kopczykować, a pędy okładać matami słomianymi, a najlepiej zdejmować z podpór i okrywać na podłożu. Takie postępowanie ma na celu ochronę pędów najmłodszych – kwitnących w przyszłym sezonie. Wiosną stosuje się ograniczone cięcie polegające głównie na wycięciu pędów przemarzniętych, chorych, słabych, przycięciu bocznych do grubości „ołówka”. Latem po kwitnieniu usuwa się przekwitłe kwiatostany oraz wycina się stare, 3-4 letnie oraz najstabsze, zagęszczające pędy (niekoniecznie corocznie). Wymagania glebowe przeciętne, nie lubi tylko gleb skrajnie suchych i wilgotnych, a także słabych. Stanowisko powinno być ostniete, najlepiej w pełni nasłonecznione lub lekko półcieniste. Może rosnąć przy ścianie (nie na północnej lub silnie nagrzewającej się) lub innych podporach - stabilnych, mocnych, dość dużych. Doskonale nadaje się do rozpinania na wszelkiego rodzaju łukach, bramkach, trejażach. Może rosnąć bez podpory, jako soliter lub wspinając się po sąsiadującym murku, pniach drzew itp. Odmiana przeznaczona głównie do uprawy amatorskiej, w ogrodach, w miejscach reprezentacyjnych i wypoczynkowych. Odległość sadzenia przy podporze – minimum 1,0 m.

autorzy: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

odkrywca, hodowca (selekcjoner): René Barbier Francja; wprowadzenie do handlu: Barbier Frères & Compagnie 1921 Francja

grupa roślin

róże

grupa użytkowa

róże czepne (pnące)

forma

krzew

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

pnące

docelowa wysokość

od 2 m do 3 m

od 3 m do 5 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów

pełne
półpełne
pachnące
kwiatostan

barwa kwiatów

łososiowe
różowe

pora kwitnienia

czerwiec
lipiec

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste
stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne

rodzaj gleby

przeciętna ogrodowa

walory	ładne jesienne zabarwienie pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów roślina kolczasta lub ciernista
zastosowanie	parki kwiaty cięte w grupach soliter (pojedynczo)
nagrody	Award of Garden Merit (RHS/RNRS) 1993, Award of Eugene Rose Society w 2000
strefa	6b

autorzy: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

